

Strach

Czerwony Tulipan

Wypełza ze ścian ciemnych zazdrość gdzieś ukryta
Wsącza się w rozmowy owija kłamstwem oczy
Z szarości strachu utkany podchodzi wieczorem pod okno
Ja lęk przed samotnością, jak lęk przed niewiadomą
Narasta, narasta jak lawina jak głucho po moście się toczy
Narasta, narasta i ma Twoje oczy
Skulona, zziębnięta kurczę się w sobie
Powoli z rozmysłem zapomnę o Tobie
O Tobie..
A niebo ciemno czerwone
Nachyli się płachtą nade mną
A niebo żółto-zielone
Nie da zapomnieć na pewno
I tylko czyjeś szepty
Czyjeś obce spojrzenie
I nie potrafię ukryć
Mojego przerażenia
Odchodzisz ciągle i znikasz za widnokretem czasu
Każesz czekać na siebie cierpliwie, bezustannie
I chociaż czasem wracasz, jak gdyby nic się nie stało
Jak żeglarz ziemi spragniony, jak żeglarz wędrówką znużony
To jednak
Narasta, narasta jak lawina głucho po moście się toczy
Narasta, narasta i ma Twoje oczy
Skulona, zziębnięta kurczę się w sobie
Powoli z rozmysłem zapomnę o Tobie